

خارجیان دینمن دی بیستون زموږ غواړي
خدای دی ملي پووالی په برخه د افغان کې

د افغانانو غمیزه

Download from: aghalibrary.com

سر محقق علی محمد منگل
۱۳۹۱ هـ ش

په ظاهو کې که په خدا خندا لیدره شم یاره
په اندرون کې مې پراته دي د وطن دلی دلی غمونه

د افغانانو غمیزه

Download from: aghalibrary.com

خپرنيوه علي محمد منگل

۱۳۹۱

کتابپژندنه:

دافغانانو غمیزه	نوم:
خیرنپوه علی محمد منگل	لیکوال:
عبداللطیف احمدي	کمپوز:
منگل	خپروونکی:
۲۰۱۲ / ۱۳۹۱	چاپ کال:
شعیب مطبعه	دچاپ ځای:
۵۰۰ توکه	دچاپ شمېر:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دافغانانو پر غميزه باندې

يو خو کړبڼې

افغانستان د ټولو افغانانو شريک او تاريخي کور دی، ددې تاريخي هيواد هر وگړی که هغه وروکی دی او که ستر، که هغه ښځه ده او که نارينه، که هغه لوستی دی او که نالوستی او که هغه دسياسي چارو کارپوه دی او که عادي افغان، خوله خپل تاريخي هيواد او دخپل هيواد له خلکو سره يې کچه مينه لري، همدا يې کچه مينه ددې لامل گرځيدلې ده چې دتاريخ په اوږدو کې د بيلو بيلو يرغلگرو او تارا کگرو قوتونو له پرله پسې يرغلونو او تارا کونو سره سره دادی په هسکه غاړه ديوه تاريخي او بريمن هيواد په توگه دنړۍ پرمخ ژوند کوي او دهر دشمن دهر يرغل مقابلې ته بيا هم لکه داوسپنيز غره په شان ولاړ دي او دهر ډول ناوړه حالاتو مقابله کوي.

له خپل هیواد سره مینه ، له خپلو خلکو سره مینه او په مجموع کې له انسانیت سره مینه په حقیقت کې له خدای (ج) او دهغه له نازولي پیغمبر حضرت محمد (ص) سره مینه ده ، ځکه دغه هیوادونه ، په دې هیوادونو کې دغه خلک ستر پروردگار (ج) دژوند کولو او له یو بل سره د مینې او اړیکو ساتلو په غرض پیدا کړي دي، او حضرت محمد (ص) د خدای (ج) دغه عالی پیغام د خدای (ج) بندګانو ته له ځانه سره راوړی دی، نو څوک چې غواړي خدای (ج) ورڅخه خوښ شي ، نو دهغه د استازي حضرت محمد (ص) راوړی پیغام دې پخپل ژوند کې خپله تګ لاره وګرځوي او د دې عالی پیغام په رڼا کې دې پخپلو زړونو کې هغه مینه ځای کړي چې خدای (ج) پرې خوشالوي او دهغه پیغمبر حضرت محمد (ص) په ټینګار سره دهغه د پلي کولو سپارښتنه کوي ، له ټول بشریت څخه په عامه توګه او له اسلامي امت څخه په ځانګړې توګه دا غواړي چې پخپل ورځني ژوند کې مینه او دوستي شعار وګرځوي او د سوکال ژوند د پرمخ بیولو له پاره ټول هغه خنډونه له منځه یوسي چې کله ناکله د دوی ټولنیز ژوند ته ګواښ پېښوي.

زموږ د هیواد په معاصر ادب کې خیرنپوه علي محمد منگل له هغو کسانو څخه دی چې همیشه یې پخپل مسلمان زړه کې دغه مینه پاللې ، ساتلې او خپلو خلکو او ټول بشریت ته رسولې ده ، منگل صاحب که څه هم ساده لیکنه کوي خو په هره کلمه ، هره جمله او هره کرښه کې یې دومره ژور او رغنده پیغام پروت وي

چې لوستونکی په ډیرې آسانی سره کولای شي د مطلب تل (بیخ) ته ځان ورسوي، دغه کوچنی رساله چې اوس اوس منگل صاحب په نیمه منظومه بڼه لیکلې ده دافغانانو هغه ستره غميزه انځوروي چې له کلونو کلونو څخه را پدېخوازمورځوریدلي او کړیدلي خلک ورسره لاس او گریوان دي، څیرنپوه علي محمد منگل په هیواد کې دهرې ورځې له غميزې سره اوبشکي څڅوي، دیتیمانو له فریادونو سره خپل فریاد ملگری کوي او دکونډو له اسویلیو سره دخپلو اسویلیو تور لوگي یو ځای کوي، منگل صاحب که ژاړي، خو یوې سترې هیلې ته درسیدو له پاره ژاړي، دمنگل صاحب په سپینه ږیره که داوبشکو لښتي روان وي، خو په هیواد کې دوینو د لښتو دبندیدو د ستر ارمان په هیله وي او که دمنگل صاحب له خولې څخه داسویلیو تورې لوڅرې پورته کیږي، نو په دې تمه دی چې که دده په خواږه او تاریخي هیواد گران افغانستان کې دباروتو تور لوگي خپل ځای دخدای^(ج) درحمت بارانونو ته خوشی کړي او ... لکه چې وايي:

دلته هره ورځ مور ته مرگ
او ژوبلې سپیره خوله خلاصه کړې ده
زما غمجن زړه دخوارکیو پښتنو
او افغانانو دویني په توئیدو سره
چې بې گناه او بې موخې پخپل منځ کې
دنورو او دښمن دگټو وتو

دساتلو دپاره هره ورځ توثیوي

سوی سکور او نینه نینه دی...

سره له دې ټولو وړانیو

په دې ټینگ ایمان لرم چې:

افغانستان یو سپیڅلی زیارت دی

خوارکي افغانان پاک ملنګان او مجاوران دي

دا زیارت به هیڅکله وړان نه شي

دا دڅپرښوې منګل له مسلمان او افغان زړه څخه هغه راوتلی

آواز دی چې دهر افغان زړه ته لاره پیدا کوي، دهر افغان زړه

ورسره خوځښت پیدا کوي او دهر افغان په زړه کې دپاکو هیلو او

امیدونو یو څرک ځان را څرګندوي، موږ هیله لرو چې یوه ورځ به

دمنګل صاحب او نورو ټولو افغانانو دغه ستر ارمان تحقق ومومي

چې پخپل تاریخي هیواد کې دسولې کوترې پروازونه کوي، ټول

افغانان مینه، مینه وي او هر افغان خپله شخصي ګټه له ملي ګټو

قربانوي او په دې توګه افغانستان دافغانانو دشریک کور په توګه د

ډاډمن او سوله ییز ژوند خاوند وي.

په پای کې منګل صاحب ته ددې رسالې دلیکلو له امله

مبارکي وایم او دلوی خدای (ج) ستر دربارته ددوعا لاسونه پورته

کوم چې زموږ هیواد دسولې او وروړی هیواد وګرځوي، زموږ په

زړونو کې له یو اوبل سره مینه پیدا کړي او منګل صاحب ته دې

روغه سته او اوږد ژوند ورکړي چې خپلو خلکو ته نورې داسې
قيمتي مرغلرې وړاندې کړي چې څومره ورته اړتيا ده .

زما همزوليه دوامدار او ټولگيوال ملگريه!

په وطني مينه ژونديه او فعال ملگريه!

خدای (ج) دې ژوندي لره دقام وطن خدمت له پاره

ډيره دې سپينه په مثال شوه دغروال ملگريه!

بيا بيا منگل صاحب ته دډيرو مبارکيو تر څنگ ډيره

کاميابي ، سر لوړي او نيکنامي غواړم، په قلم او گوتو کې يې

برکت غواړم.

په ټوله افغاني مينه

څېړنوال محمد عارف غروال

۲۱-۶-۱۳۹۰ هـ ش

کابل - چهلستون

داسوې زه سوی مې یار دی
سوی بازار دی سوې سودا پکې کومه

دلوی او مهربان خدای (ج) په نامه

دسریزې په ځای

اې زموږ بښایسته وطنه !

زموږ روح او زموږ تنه !

ولې او دڅه دپاره ؟

ستا غر ، راغه ، سمه ، لگلا او ټوله خاوره

ستا دمېړنیو زامنو په وینو تکه سره ده ؟

هر کور ، کلی ، ښاردې په بمونو ړنگ او ویجاړ دی

چې دغه ستاد غیرتې او سرتېرو زامنو دسرو وینو په انځور کې لیدل کېږي

ولې دې واړه ماشومان په چاودېدونکو توکو ټوټې شوي او ټوټې کېږي ؟

ځوانان او سپین ږيري دې هره شېبه زلکدم او ځنکدن سلگۍ وهي

بورې ، کونډې او ورارې دې له غمونو په چیغو چیغو ژاړي

میندې دې دغمه مخ په خپپرو وهي او سرونه شکوي...
اوس مهال:

په خوست، هلمند، کندهار، پکتیکا، غزني، بادغیس، کونړ، لغمان
نورستان، پکتیا، ننگرهار او کندوز کې جنگ په خړپ او ترپ روان دی
ددغه شوم او سپره جنگ خړپ او ټس ټولې پښتو نخوا ته ورسېد
هیچېرې او هېڅکله په دنیا کې دومره دوینو ډنډونه
په تاریخونو کې لیدل شوي نه دي.

دا دچا دلاسه، او ولې؟

خرگنده او جوتنه ده

چې دازموږ دخاورې

دتاریخي دښمنانو دلاسه

دا هم جوتنه ده

چې دا زړه کړاړی

او غدار دښمن

هره ورځ زموږ دخورېدلي او خوار شوي غمخېلي ولس

په سرو غوښو باندي

دظلم او ستم غاښونه تېره کوي...

اې منگله الوی خدای (ج) ډېر مهربان دی

هره تیاره پسې رڼا راځي

نن دي او که سبا دا دښمن به

دنورو تاریخي دښمنانو په څېر

دافغان په کلک سوک باندي

خامخا له غوڅې ماتې سره مخامخ شي

ځکه دظلم جام آخر نسکور دی

خپرونه علي محمد منگل

کابل - شهر نو انصاري واټ

۱۲-۳-۱۳۹۰ هـ ش

د وطن غم يې لکه ناوې ژباړه وي
لکونه چېرې ابار ابار دي
ژباړه وي

مقدس نغری

درې نیمې لسېزې
 موږ په داسې سره اورکې
 تېرې کړې دي
 اولایې^(*) تېروو
 چې یوه ورځ مو
 هم روغه نه ده لیدلې
 له دې کبله مې دزړه
 نول، گورم او خپکان
 په چیغو، فریادونو، زگېروو
 او کریغو بدل شو
 چې له دغو ژړا، انګولواو
 او اوبنکو څخه
 داخل په خپلو گډو وډو کې
 دپښتنو او افغان ولس
 دویر، ماتم او غمڅپلې ژوند

(*) بی : د به یې مخفف دی.

یو ناول او یو داستان کارم:
 له ابتذال، او پره والي
 او تنافر څخه به چکی او ډک وي
 په دغو کله وډو کې:
 هغو ته چې دلته یې
 بده ورځ را پیدا کړې ده
 دومره په غرېو سره وایم:
 اې په بده لاره روانو!
 اې زړه کړاړیو او بدانو!
 دا وړانې، غم، بلی
 ژوبله، قتل او مرګ
 به دلې ترڅو وي؟
 دانا خوالې ولې له
 درې نیمو لسيزو نه را په دې خوانه تمامېږي؟
 آخر مود دخدای بنیادمان نه یو؟
 ترڅو پورې به په دغه سره
 تنور او سرولمبوکې سوځو؟
 × × ×
 اې تاسو ټولوته دا معلومه ده
 چې مود د آرې او اصیلې آریانا
 مېرني او اصیل اوسېدونکي یو...

واورى اې بدانو!!
 تاسو ولې دلته بدې راوړې ده ؟
 تاسو ټول زموږ له دې پاک نغري څخه
 يو او بل لوري ته لکه غني خوځېدلي یی
 چې خانوته مو زموږ له برکته
 نوې ځالې ډيرې وروسته جوړې کړې
 اوس له ډيرې هوا، لویې
 او کبر څخه چې سرکې مونږه پيدا شوې
 خپل آر او اصیل غولې او دا دژوند لومړنۍ زانگو
 او
 دا مقدس او سپېڅلې نغری:
 آریانا او آریانا ویجو وړانوی
 گورئ!
 دا پاک او مقدس نغری به
 ورو او که زروي
 ستاسو د کبر جنو غاړو کولنډشي
 ټول به ددې سپېڅلي نغري دنمک څخه
 چې په سپک نظر او بې حرمتۍ ورته گورئ
 دالله (ج) په امر او دعظیم قرآن په برکت
 دحضرت رسول (ص) په روی
 گچ او گول شی له دې هوا اونښې به خلاص شی

دلته ډېر د کبر او هوا ملعونان ، لکه :
 سکندر ، اتیلا، هلاکو ، تېمور، بابر، اورنگ
 فرنگ او روس غوندې راغلي چې کله کپړ شوي دي
 په لاسو گوډ
 په اندامو شل
 په غوړو کانه
 په سترگو ړانده
 په ژړاو انګولا په خوارو خواريو بېرته تللي دي

x x x

دلته د آريا اصیل اوسېدونکي
 مېرني پښتانه او ننګيالي افغانان ژوند کوي
 دا د اصیلو ټاټوبي دی
 دلته هر تېری ، تجاوز او زورگیر
 له خاورو سره خاورې شوی دی
 ځکه :

دلته ټول توريالي اوسي
 دادنګياليو زانګو ده
 که دا ځل يې:
 دا له د رې نيمو لسيزو تېریدو سره سره دا بې واکه مې
 بيا درېښتيايي ملي يووالي په قوت
 پياوړی او غښتلی شي

نو به دا تېری او تجاوز چې دامریکا په مشرۍ راغلی
 او پیل دی، درې ، وړې ، تری تم
 او پو پنا شي.....
 ځکه:

دلته آریانا کې تل خپلواکي وجود لري
 خپلواکي ټولې دنیا ته له دې ځایه رسېدلې ده
 او آزادي ټولې دنیا کې له دې ځایه رڼا اخلي
 پلوشې او شغلې یې د دنیا لر او برته رسېږي
 دلته بې له شک څخه د آزادی فرهنگ خپري
 دلته د عظیم الشان قرآن مقدسه رڼا خپري
 دلته د حضرت رسول کریم (ص) ارشاد جلوه کوي
 دلته د چار یارو د خلافت خلا او د عمل بیان رواج لري
 نوځکه:

دلته دهر زورگیر خندا
 په ویر او ژړا بدلېږي
 دلته هر زورگیر په موسکا راروان وي
 خو په ژړا او فریادونو بېرته ځي
 دلته ددوی د خوشالی آرام او سور ژوند پرې
 سور اور ، تنور او ماتم شي
 دلته دراغلیو زورگیرو
 او زموږ ترمنځ هر وار

دسرو وینو رودونه روان شي
 ددوی وینه خوشاشي
 چنوسی وکړي او بیونه یې خپوي
 زموږ وینه دحق وینه ده
 زموږ وینه دشهادت وینه ده
 عطرونه او خوشبويي یې پورته کيږي
 څکه:

دوی یرغل کړی
 ظالم دي ، دخدای (ج) او رسول دبنمن دي
 دانسان او بشر قاتلان او ملعونان دي

x x x

زموږ تېر زخمونه او تپونه لا جوړ نه وي
 چې بیا څه آرام مونه وي کړی
 نوي او تاند تپونه مو په غورځنگونو شي...
 نو دیرغلگرو سره چې نوی تېری یې را کړی
 بیا لاس او پنجه شو...
 دا جوته ده :

چې دلته هر ظالم او یرغلگرته
 ددوی دشوم عمل له کبله کنده
 او برزخ جوړ دی
 چې په اسانی سره بیا ترې تلی او وتلی نشي

ددغو جا برو او ظالمو دلاسه
 پرموړ په خپل کور کې توره تياره ده
 دبارو تو توري ورپخې را باندي بنوري
 ديمونو توغنديو او چاودېدونکو توکو
 په سرو لمبو کې سوخو...
 دا هم په ډاگه بايد ووايم:
 چې که داخل موړ دملي يووالي لاسونه
 په رښتيا او صداقت سره کلک ورنه کړل
 دا تورتم به لازيات شي
 توري ورپخې به کلکې شي
 دظلم بارانونه به جړی شي
 دا دتيري او تجاوز ناول
 او داستانونه به نور هم په موړ
 خوارو افغانانو باندي لا پسې ترخه شي
 موړ ته ددغه شوم تيري دلاسه:
 خوشی او تربخ مرگی راغلی دی
 په بې رحمۍ سره مو دا ملعونان وژني
 اولاً به وژل کېږو
 ځکه:

زموړ دملي يووالي لاس
 او مټ لابنه سره پوخ نه دی

مور اوس دسر په سترگو وینو
 چې دلته راغلیو زره کراړیو بشردوستانو
 په ډېر ظلم او ستم سره په مینه او قهر
 زموږ مرگ ، چور ، چپاول
 او سراسري تاراج ته ملا تړلې ده

x x x

دپښتنو او افغانانو کور او تاریخي کلي ته
 ډېرې ډېرې سپرې، شومې،
 سترې بلاوې ، شیخی ، شیشکې
 اوژدها را ننوتلې دي
 پښتانه باید پوه او بیدار شي
 ځکه:

داخونخوارې اژدها یې ټول ژوند ورتماوي
 که ددغو اژدها وو دپاره
 ټول افغانان لاسونه سره یو نه کړي
 نو به ټول پښتون او افغان ورک
 او نابود نابود شي.....(خدای (ج) دې نه کوي)

x x x

نه پوهیږم ، چې ولې او دڅه دپاره؟
 دکومې وحشي او دبربریت نه ډکې لارې څخه
 چې ډېر بد تورتم وه

موږ ته مرگ ، ژوبله ، ويجاړه
 او وپړانه ویراني راغله
 چې موږ یې له درې نیمو لسيزو څخه
 راهیسې په ویر اوساندو اخته کړي یو
 دوی دخپلو وحشي ، بربري او شومو
 گټو دلاس ته راوړو دپاره
 رنگ رنگ پلمې او بهانې را پیدا کړې دي
 اوبه خړوي او ماهیان نیسي
 موږ یې خوشي په خوشي سره لاس
 او گریوان کړي یو
 موږ ته دا ضرور ده چې ددوی
 په خوږه او دوستی ونه غولپرو
 ډېر یې غلط او دوکه کړو ،
 خپلو منځو کې یې له ډېرو کلو راهیسې لاس گریوان کړو
 چې اوس راته نه زور او واک پاتې دی
 او نه هم ژواک!
 موږ ته دا ضرور او بیخي اړینه ده
 چې یو له بله سره مینه ، مهرباني ، وروري
 ډېره لور پینه او عزیزوالي وکړو
 پخوانی آریایي یووالی سره ټینګ وساتو
 زموږ دیو بل سره مینه او کلکه رښتیا وروړي

ستر او بې ساری قوت او سپک داسې افغاني هوډ دی
 چې بیا هېڅ ملعون قدرت دایو والی ماتولی نشي
 مود ته دا ډېره ضرور ده :

چې سره نږدې شو، یو موتی او یو لاس شو ،
 کنه خدای مه کره بیخي ورکپړو
 باید یو له بل سره دسولې او پیوستون لاسونه ورکړو،
 کنه پاتې او ناکامپړو چې بریالی کپړونه
 مود ته دابنایي، چې دپښتنې ملالې په شان
 دننگ ، غیرت او ملي یووالي سندره په لوړ غږوبولو
 داوولې او دڅه دپاره؟
 داڅکه :

دنه ویلو ، مرورېدلو او خواشینې کېدلو څخه دا راته ښه ده
 چې یو بل ته سره غوړ غوړ شو
 او یو بل ته په تلوراتلو سره نږدې شو
 داسندره نن سبا مود ته ډېره
 ضرور او بیخي دیادولو ده ،
 چې دملي یووالي په بختور ، فیض لرونکي
 او افغاني جگ غږ یې په شریکه سره وبولو:
 مینه په تلو راتلو زیاتپوري
 کله راڅه کله به زه درځم مینه

دا تورمخي ملعونان

او

دوزخي وحشيان

لانوړ هم غواړي، چې موږ يې په لاس کې

بنديان، غلامان او تل اسير وو

چې هره شپه مو ورتي، باداري وکړي خو افغانان دچا

باداري نه مني...

چې ددوی دلعتي توپکو د لينديو

او ماشو په واسطه سوي او لوغړن بڼکار شي

دغو ملعونانو دخپلو گټو دپاره موږ ته يوازې او يوازې

دا خوشی او بې ځايه دباران په څېر مرگي او ژوبله راوړي دي

زموږ دميني، ورورۍ او اتفاق سپين سباوون يې

په تورتم او سرو وينو راته تگ تور ککر کړی دی

هو کې!!

دغو بد مخيو او ملعونانو او دشيطان ملگرو:

له ځان سره موږ ته مرگ راوړ، وير يې راپه برخه کړ

همېشې بدي او دښمني يې راته وزېږوله

زموږ افغاني يووالی، وروري، وداني

او آبادي يې هامون ته ورغوته کړل

زموږ رڼا شپه يې تورتم او تياره کړه

ډېوې او خراغونه مو دغو ملعونانورامره کړل

ډیره ترخه او لالهانده ، شومه، سپېره
 اوناکراره ورځ یې راپه برخه کړه
 که موږ افغانان مینه سره ونه کړو
 که موږ سره نږدې نه شو، وروروي ونه کړو
 که موږ په سپېڅلتیا سره
 یو بل ته ونه خاندو او لاس سره ورنه کړو
 نوبه دا دملعونانو او وینه څښونکو
 دمرگ ظالم سپاهیان ، تل زموږ مرگ ته
 ددوزخي توپکو سره په لاس ، موتي او
 گوته په لینلی او ماشه راته نیغ ولاړ وي
 ددغو ملعونانو دظلم له امله زموږ په حق کې
 مخکه، میاشت، لمر، مریخ او زهره دوی ته
 په بده او ترخه سترگه گوري، ډېر لعنت پرې وايي
 موږ خوار او کرېدلي افغانان
 اوس باید په دې پوه شو
 چې موږ ویر منو، غمخپلیو، غمجنو
 او آواره شویو افغانانو ته
 نور هیڅ نه دي راپاتې
 یوازې یو شی چې زموږ
 هیلې راغوروي
 او زړونه مو خوشالوي،

هغه ملي يو والی دی
 زما په گل و وډو کې
 هر وخت او هره شپه
 دملي يو والي شیرین ناول
 او خواړه داستان

سراو څرک راوهلی دی....
 ځکه ، ديو والي پلوشې زموږ
 ددغه کرغېرن ژوند دپاره
 يوه ضروري اړتيا ده
 دا ځکه:

دلته هره ورځ موږ ته مرگ
 او ژوبلې سپېره خوله خلاصه کړې ده
 زما غمجن زړه دخوارکيو پښتنو
 او افغانانو دوینې په توښدو سره
 چې بې گناه او بې موخې په خپل منځ کې
 دنورو او دښمن دگټو وتو
 دساتلو دپاره هره ورځ توپري
 سوی سکور او نینه نینه دی....
 سره له دې ټولو وړانیو
 په دې ټنگ ایمان لرم چې:
 افغانستان يو سپېڅلی زیارت دی

خوار کي افغانان ، پاک ملنگان او مجاوران دي
 دا زیارت به هېڅکله وران نشي
 او نه به یې دا ملعونان ونیسي
 پوره باور لرم:
 چې پښتانه او افغانان لکه پولاد داسې دي
 هېڅکله به اېل او مات نشي
 خو و به خور پوري ، په ستونځو به اخته شي
 دا میرني بازان به
 دمیرانې جگې جگې الوتنې وکړي
 دا وران زیارت او کور
 ددوی کعبه ده
 دوی دابراهیم (ع)
 او دحضرت محمد (ص) په لار کلک روان دي
 دا کعبه به ودانپوري
 او آزادپوري به
 دا تیاره کور به بیا رڼا کپوري
 خدای (ج) مهربان دی
 پوره یقین دی او باور لرم
 چې دلته به تل ژمی او دوزخ نه وي
 ساره او ترخه بادونه به نه وي
 سمسور پسرلی به راشي

خوږې او پستې دورورۍ وړمې به
 د پسرلي له نرم الوپښ او شمال سره وچلېږي
 ټول وطن به کلالی شي
 گلان به وغوړېږي
 دسولې گلان به خوشبویه شي
 باغونه به سمسور شي
 شاړ او شنلپټي به شنه او زرغونه شي
 ځکه:

موږ ترخې شېبې سبا کړې
 ترخه سحرونه مو بېگناه کړي
 موږ شپو په شپو ژړلي دي
 موږ په لپو لپو اوښکې تويې کړې دي
 موږ دجنازو بهیرونه لیدلي دي
 موږ ساندي او دوير غرانگې ويلې دي
 موږ مسلمانان یو

په بسم الله الرحمن الرحيم
 او

لااله الاالله محمد رسول الله
 باندي مو کلک ایمان راوړی دی
 دایمان له مخې په پوره باور سره وایو
 چې هره توره شپه پسې سپین سحر راځي

دلته به دوطن دا توره شپه داسې رڼا شي
لکه په دا آسمان کې لوړ او رڼا لمر
چې ټوله دنيا يې سپينه رڼا کړې ده
خو، کله چې زمونږ دمينې او ملي يووالي لوړ غږ
دفيض او برکت نه ډک شي
کله، چې زمونږ افغاني غږ او بانگ سره يو شي
بېگانه غږ ونه تپ او غلي شي
نو به دا پښتني او افغاني غمیزه
په خوشالی او خوښۍ بدله شي
لوی خدای (ج) به زمونږ په کور
کلي، ښار، بازار، ولايت
او پلازمينه کې سوله او ښکلا وښيني
راوښيني او راوښيني
دمينې او سولې ژوند به را پېرزو کړي
په دردونو کې به مو خوږت پيدا شي
په غمونو کې به خوشالي سرراووهي
زمونږ ورورۍ ته چې هرڅوک
په ژوره مينه وروري ووايي:
نو دسولې او امن فضا به دلې وغورږوي
دجهل توژتمونه به ټول په انساني مينه پرېولل شي
انشالله دا ورځ راتلونکې ده

ویر او ماتم

وې هره وړخ
 له اسمانه راوړېږي
 داوړېمونه
 زما په وړان
 او ويچار کلي؟
 وې ټول شاه زلي
 نن زحمي زحمي
 او خاورې په سردي
 زما د جنت نښان کلي؟
 وې مې ټول کلي
 په وينو سوردي؟
 وې هره شېبه جنازي
 خاورو ته رواړېږي زما د کلي؟
 نه پوهېږم
 داویر او ماتم، چې راپېښ دي
 کله به ورکېږي زما د کلي؟

سل بلا

ای بنا بیستی !
 داتوری شترگی دې
 له ځایه

او
 له اصله تکی توری دې
 راته وایه
 چې داتور کجل دې
 ولې

اودڅه دپاره
 بیا پرې پورې دې ؟
 ای خوار کیمه !
 ته لانه پوهیږې
 چې په تورو
 تور شې پورې
 وده گوره !
 چې له یوې توری بلا
 پاڅی شل نودې

توتوي

په سره اورکې وسوي وطنه

له غمه دې ژاړم ايرې شوي

د منگل غمجن زړه يو داغ شوي

درباندي وياړم اي ختنه

